

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

L. S. (1)

ur. (...) we W.

syna F. i W. z domu J.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 17 kwietnia 2014 roku we W. na Rondzie (...), kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów ustanowionemu wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 7 listopada 2013 roku sygn. akt. IIK 386/13 obowiązującemu od 15 listopada 2013 roku do 15 listopada 2015 roku

tj. przestępstwo z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego **L. S. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 244 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 17 kwietnia 2014 roku do 18 kwietnia 2014 roku;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 447/14

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 17 kwietnia 2014r. około godz. 22.00 L. S. (2) kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...). Przejeżdżając przez Rondo (...) rozmawiał przez telefon komórkowy, co zwróciło uwagę patrolujących ten rejon funkcjonariuszy policji.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 9, 49, zeznania świadka R. W. – k.

22, 49).

Kierowany przez L. S. (1) pojazd został zatrzymany do kontroli, podczas której ujawniono, że wobec L. S. (1) od 15 listopada 2013r. do 15 listopada 2015r. obowiązuje środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jaki został orzeczony na okres dwóch lat.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 9, 49, zeznania świadka R. W. – k.

22, 49).

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 7 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt II K 386/13, L. S. (2) został skazany za czyn z art. 178 a § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Orzeczono też wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, oraz zobowiązano do uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500 zł.

(Dowód: odpis wyroku w sprawie o sygn.. akt II K 386/13 – k. 18 – 19).

W toku zarzucanego mu czynu oskarżony nie miał zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna – k. 37 – 39).

Oskarżony L. S. (2) to czterdziestopięcioletni żonaty mężczyzna, ojciec dorosłej córki.

L. S. (2) utrzymuje się z prac dorywczych, z którego to tytułu otrzymuje dochód w kwocie około 700 zł miesięcznie.

Oskarżony leczył się psychiatrycznie, nie był, natomiast leczony neurologiczne ani odwykowo.

L. S. (2) był w przeszłości trzykrotnie karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym, za co wymierzono mu kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. –

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 8, 48, dane osobopoznawcze – k. 14, dane o

karalności – k. 16, odpis wyroku w sprawie o sygn.. akt II K 386/13 – k. 18

– 19).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przed Sądem złożył krótkie wyjaśnienia.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd posłużył się szczerymi i obiektywnymi zeznaniami R. W. (2) (k. 22, 49) – funkcjonariusza Policji, który dokonywał czynności z oskarżonym po jego zatrzymaniu, a w szczególności zauważył fakt rozmawiania przez niego podczas jazdy przez telefon komórkowy. Świadek opisał proces ustalania danych L. S. (1) – w tym informacji o nałożonym na niego środku karnym.

Wykorzystano też wyjaśnienia oskarżonego (k. 9, 49), który w toku postępowania konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przed Sądem wskazał, że zdecydował się na naruszenie zakazu z uwagi na konieczność przewiezienia maszyny.

W toku postępowania w sprawie wykorzystano również sporządzone przez uprawnione podmioty dane osobopoznawcze oskarżonego (k. 14), w zakresie, w jaki okazały się niesprzeczne z danymi podawanymi przez niego podczas rozprawy głównej. Wykorzystano także kartę karną (k. 16) oraz odpis wyroku w sprawie o sygn. akt II K 386/13 (k. 18 – 19), z którego wynikał orzeczony wobec oskarżonego środek karny oraz długość jego obowiązywania.

Posłużono się również obiektywną i fachową opinią sadowo – psychiatryczną (k. 37 – 39), stanowiącej, iż w toku zarzucanego mu czynu oskarżony nie miał zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani pokierowania swoim postępowaniem.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał L. S. (1) za winnego tego, że w dniu 17 kwietnia 2014 roku we W. na Rondzie (...), kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów ustanowionemu wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 7 listopada 2013 roku sygn akt. IIK 386/13 obowiązującemu od 15 listopada 2013 roku do 15 listopada 2015 roku.

- Na fakt kierowania pojazdem mechanicznym wbrew orzeczonemu przez Sąd zakazowi wskazywał bowiem sam oskarżony, który przyznał, że miał świadomość, że w dniu 17 kwietnia 2014r. obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Legitymujący go dnia 17 kwietnia 2014r. funkcjonariusz Policji, natomiast, powyższe potwierdził i wskazał okres obowiązywania przedmiotowego środka karnego.

Wyżej opisane zachowanie wskazuje, zatem, na to, iż L. S. (2) nie stosował się do orzeczonego wobec niego w sprawie II K 386/13 zakazu prowadzenia pojazdów, w związku z czym dopuścił się przestępstwa z art. 244 k.k.

Mając powyższe na względzie, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia, natomiast, wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest poszanowanie Wymiaru Sprawiedliwości - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. –Podkreślić, zatem, trzeba, że oskarżony, który – jak wyjaśnił - miał świadomość tego, że obowiązuje go orzeczone w wyroku zakaz, zdecydował się jechać samochodem, co – w świetle wagi podawanej przez niego przyczyny naruszenia przedmiotowego zakazu, wskazuje na łatwość lekceważenia postanowień przedmiotowego wyroku przez oskarżonego, a co za tym idzie, łatwość wykroczeniu przez niego przeciwko porządkowi prawnemu wykreowanemu przez zapadły w stosunku do niego wyrok.

Co więcej, zwrócono też uwagę na wielokrotną karalność oskarżonego, jak też fakt, iż poprzednio wymierzone mu kara grzywny oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie przyczyniły się do zwiększenia poszanowania przez L. S. (1) porządku prawnego.

Stwierdzono także, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla naruszania postanowień prawomocnych wyroków a także przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony, w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając na względzie, że oskarżony był w sprawie zatrzymany, Sąd okres ten zaliczył mu na poczet orzeczonej kary.

W związku, natomiast, z trudną sytuacją majątkową oskarżonego, zwolniono go od kosztów sądowych, w tym, od opłaty.

ZARZĄDZENIE

1) odnotować wyrok w repertorium K i zakreślić numer porządkowy ;

2) kalendarz 7 dni .

SSR Antonina Surma